

Mediació entre fronteres

En el circ contemporani, la creació és un constant fluir, una cerca incessant de formes noves de comunicar i expressar. La mediació i l'acció cultural i pedagògica de La Central del Circ en el barri del Besòs i el Maresme, a Barcelona, han obert espais perquè la comunitat migrant participi activament en la creació de projectes culturals.

Proposem un espai de recerca que entén la creació artística com un mitjà d'articulació comunitària i producció de coneixement situat. L'enfocament en la creació compartida i el diàleg circenses, traçant connexions sensibles i afectives que ens enllacen les unes a les altres, però també a espais, històries, a memòries, a paisatges, a llengües...

En aquest laboratori de creació, el circ contemporani és una eina poderosa per a la transformació i la cohesió social. La cerca constant de noves formes de llenguatge i expressió permet l'exploració i experimentació en un espai compartit, entès com aquest fòrum que permet interpel·lar i qüestionar les maneres habituals de percebre i sentir, i obrir altres espais on sigui possible crear un imaginari més ampli, potenciar la trama de vincles entre les comunitats i crear noves realitats.

*Esther Blázquez,
Cap de l'àrea de mediació de La Central del Circ*

EN EL CIRC CONTEMPORANI, LA CREACIÓ ÉS UN CONSTANT FLUIR.

Instituciones (sorry, not sorry)

Durante las últimas décadas el circo ha sufrido un movimiento de institucionalización para ser reconocido como arte. Se han creado escuelas, universidades, festivales y subvenciones con la intención, quizás, de visibilizar nuestra existencia como artistas y así poder llevar una vida vivible, beneficiándonos de derechos laborales básicos.

Esto resultó en la inscripción del circo dentro de la cartografía neoliberal productivista donde se llevó a cabo una extracción de la autonomía creadora de la escena y de la realidad que, históricamente el circo como práctica litoral poseía.

Sin despreciar la institucionalización y los derechos ganados no habría que olvidar que la lucha no solo era la de visibilizar, sino también denunciar que el sistema en el que vivimos no nos conviene. El poder de nuestro arte no nace del reconocimiento sino de su capacidad discursiva.

El circo era un lugar para y por lxs marginales, lxs rarxs y aquellas personas que exploraban la vida al límite físico y social. Era y es un espacio periférico en el que nos desplazamos, la condición de nómadas se despliega no sólo como un simple vagabundeo sino como una respuesta política de desterritorialización que nos atribuye la posibilidad de crear nuevos códigos de existencia, nuevas realidades, verdades y conocimientos (formación de una nueva epistemología).

Entonces ser nómadas sobrepasa el simple hecho de viajar y desplazarse cruzando fronteras impuestas por los estados; se ve reflejado directamente en nuestro acto creativo como repuesta a una existencia normativa y categorizante.

Si aplicamos esta práctica nómada no tenemos necesidad de integrar diferentes sistemas de artes porque nunca fueron divididos en nosotras mismas.

No existe una diferenciación entre movimiento acrobático, teatral, danzado, palabra o música, solo una unidad que se transita al servicio de la creación y no de la producción.

Pensando la actualidad...
¿Qué camino elegimos nosotras para seguir?

El circo como una tecnología que tiene en su acto creativo la potencia primaria de hacer mundo o nos vamos a dejar llevar por ese flujo de reconocimiento jerárquico e institucional hasta que la creación se reduzca a una producción teñida de valores morales a favor del entretenimiento burgués. (?)

*Cirque Désolé (Julieta Martín i Mau Cugat),
Companya de circ en residència a La Central del Circ (2022)*

EL CIRCO ERA UN LUGAR PARA Y POR LXS MARGINALES, LXS RARXS Y AQUELLAS PERSONAS QUE EXPLORABAN LA VIDA AL LÍMITE FÍSICO Y SOCIAL.

Me gusta pensar en el vacío y la escucha simultánea que se genera, porque quizá comienza a existir un vacío de egocentrismo en una relación-entre, junto a un deber-ser (desde ambos). Me gusta pensar que ese mismo vacío se deja impregnar en ese milésimo instante con la mismísima existencia, sin pretensiones son-somos todxs trabajando al mismo porcentaje, todxs están construyendo todo y nada, ningunx es primordial, pero sí irremplazable.

*Josefina Colli,
Artista de circ en residència a La Central del Circ (2023).*

La dramaturgia como un mar de posibilidades

Me sumerjo en un mar de posibilidades donde la dramaturgia y el circo son protagonistas. Les talleristas son esos faros que iluminan este mar que hoy se encuentra en La Central del Circ, Barcelona. Torno aire, cierro los ojos y reflexiono como este lugar y las personas que aquí transitan orientan el rumbo de los pensamientos y las estéticas de circo del futuro próximo.

Para quienes estamos sumergidas, este mar tiene pronombres y palabras que flotan como islas donde parar a pensar en nuestras dramaturgias circenses, estas se nombran como: elle, nosotras, circografía, interseccionalidad, colectividad, individualismo, opresión, estéticas, privilegios. Encontramos corrientes que nos llevan sin que lo notemos, estas, son esas reglas tácitas que subyacen en los espacios de práctica. Reflexionamos en colectivo cómo estas pueden perpetuar estructuras de opresión en el circo, cómo su presencia invisible se inscribe silenciosamente sobre los cuerpos y las dinámicas limitando la diversidad de propuestas. Hay un espíritu colectivo todo el rato. Encontrarnos siempre es una oportunidad para reflexionar. Durante tres días construimos juntas, cuestionamos nuestras dinámicas al momento de crear, exploramos el género, hablamos sobre el poder, el abuso de poder y las estéticas del circo. Así, observando la manera en la que buceamos por este espacio y por nuestras creaciones cotidianas intentamos colectivizar el significado de este mar de creación que es La Central del Circ.

Antes de volver a la superficie, y como un recuerdo de lo vivido, me pregunto: ¿Hasta dónde llega el eco de estas ideas? ¿Qué prácticas en nuestro circo proponen futuros incluyentes, diversos y periféricos?

*Ile Colochi,
Artista de circ en residència a La Central del Circ (2022).
Text extret de la relatoria de les 6es Jornades de Dramatúrgia.*

LA CREACIÓN ES UN PÁJARO SIN PLAN DE VUELO QUE JAMÁS VOLARÁ EN LÍNEA RECTA.

Foto: Yitor Llach

Ens trobem? 10a Trobada de Mans-Mans i 1a Trobada de Trapezi

Què és la trobada en aquest espai? Com formem, continuem o modifiquem aquestes trobades? Celebrant els 10 anys de la Trobada de Mans-Mans, aquest espai ha estat un lloc on es teixeix un tapis d'interacció artística i tècnica que nodreix l'ànima col·lectiva, fusionant habilitats i experiències en una sinergia enriquidora. L'autogestió permet un ambient d'aprenentatge horitzontal, on es creen vincles efectius i professionals, obrint les portes a la innovació i experimentació.

Com emergeix la sala d'entrenament com una àgora? En aquesta, es desplega una meravellosa disputa entre la tècnica, el disseny i la pluridisciplinarietat de veus. Aquest ambient evoca la meravellosa disputa antigues naus ocupes, juxtaposa paradoxalment l'autogestió amb la institució i s'entrellaça entre el que és privat i el que és col·lectiu.

Quines possibilitats s'obren amb aquestes trobades d'artistes? Aquests espais busquen desenvolupar infinites possibilitats d'interacció entre disciplines circenses, obrint horitzons per a la creació i complicitat que transcendixin els límits tradicionals. Aquest encreuament desperta una energia única, impulsant als i les artistes a explicar el vast espectre de possibilitats creatives.

La inclusió de la 1a Trobada de Trapezi el novembre de 2023, què reflexa? Demostra la incessant recerca de diversitat artística i connexió entre disciplines. En última instància, aquestes trobades són l'ànima de l'evolució artística, promovent la diversitat, la innovació i la transformació social, enriquint el panorama cultural.

La Central del Circ

Foto: Clara Pedrol

Celebrem l'inici d'una nova etapa a La Central del Circ!

Dissabte 25 de març, La Central del Circ va celebrar l'inici de la segona dècada com un espai clau en l'art circense. La comunitat, incloent-hi artistes, treballadors/es, col·laboradors/es i amics i amigues de l'espai, es va reunir en commemoració de la seva història, La Central ha estat un lloc de celebració, intercanvi i creixement, impulsant una tent la col·laboració, el debat i l'exploració de noves idees i enfocaments, enriquint el sector artístic i cultural.

Paral·lelament a la festa, per celebrar l'inici d'aquesta nova dècada també es va realitzar la instal·lació artística 'Paper Mullat', a càrrec de Marissa Paituvi i Jimmie Dyangani, amb l'objectiu d'explicar la història de la fundació de La Central del Circ al Fòrum. La instal·lació es podrà veure a la sala d'entrenament fins a l'abril de 2023 i la idea és fer-ne una adaptació perquè pugui quedar-se de forma permanent a La Central.

Paral·lelament a la festa, per celebrar l'inici d'aquesta nova dècada també es va realitzar la instal·lació artística 'Paper Mullat', a càrrec de Marissa Paituvi i Jimmie Dyangani, amb l'objectiu d'explicar la història de la fundació de La Central del Circ al Fòrum. La instal·lació es podrà veure a la sala d'entrenament fins a l'abril de 2023 i la idea és fer-ne una adaptació perquè pugui quedar-se de forma permanent a La Central.

La continuïtat d'aquest projecte, malgrat els desafiaments, demostra la dedicació i l'esforç de qui han format part de la seva història. La Central del Circ continua sent un espai vital per al desenvolupament i enriquiment de la comunitat artística i circense, oferint la promesa de seguir creixent i evolucionant en els anys que vindran.

La Central del Circ

el dret de MIGRAR

Mai un projecte creatiu ha d'anar en línia recta. En el treball amb artistes i creadores, s'ha de reconèixer que la relació està en constant evolució, en la intersecció entre art i el seu entorn. És important abordar la realitat de manera crítica i valorar la contribució de cada persona, creant un espai dinàmic i professional. A La Central del Circ, el desafiament és reflexionar sobre els canvis en el sector circense i com abordar temes tan complexos com el conflicte social, la discriminació, el gènere i l'ecologia. Es busca descobrir noves maneres d'explorar les dramaturgies des de la recerca i la creació, oferint una perspectiva artística en temps de postveritat.

La visió d'enguany des de la Coordinació Artística està assentada en la recerca i l'espai creatiu, reconeixent la multiculturalitat com un motor i la migració artística i social com un dret. És fonamental reconèixer la hibridació i transculturació del circ, i alliberar-lo de la mirada hegemònica occidental, dirigint-lo cap a una mirada transdisciplinària que tingui en compte l'"altredat".

En l'actualitat, és necessari abordar el circ com un àmbit creador, reconeixent la seva essència d'hibridació i el seu advers element fagocitador. La Central del Circ és un espai de laboratori i creació, que busca potenciar treballs escènics capaços d'albergar el circ del futur sota els preceptes de la contemporaneïtat. L'objectiu és experimentar noves vies per evitar la passivitat, buscar l'autoria, sentir la interseccionalitat i dialogar sota els diferents llenguatges d'aquest art.

Víctor Bobadilla Parra,
Coordinador artístic de La Central del Circ

TRÀNSITS DE LA CREACIÓ

EN CREACIÓ

EN RECERCA - Essencial

**ALEJANDRO DUTRA -
OLGA CIRQUINALOGIQUE**
Laboratori de recerca

Foto: Clara Pedrol

Una recerca sobre el so de les coses quotidianes amb l'objectiu d'amplificar els detalls de la vida humana; produir una trobada sonora entre el públic i l'artista.

FRANCISCA RÍMENDRA
La primera y la última

Foto: Gaby Merz

Llegada al final, estoy de nuevo en el principio. Proceso creativo palpitante, para llenar el vacío y vaciar lo lleno.

JOSEFINA COLLI
Poética salvaje

Foto: Lidia Rebolter

Un diálogo entre la danza y la rueda Cyr. Un lugar libre y sin máscaras donde el cuerpo-objeto se presenta como garantía de lo más concreto, de una verdad de movimiento.

ROOM 100
C8H11NO2 (2.0)

Foto: Room 100

C8H11NO2 (2.0) is going to be another engaged performance aiming to deepen our understanding of neurodiversity and to raise the awareness and sensibility of the public about its different dimensions and complexities.

PABLO MOLINA
Candy

Foto: Pablo Molina

Tuve ciertas dificultades para volver a tomar posesión de mí mismo. Es una experiencia extraña. Verse las piernas como objetos separados, alejados de la mente, a la que están vinculadas casi por casualidad.

CIE. PATUÁ
Rupestre

Foto: Benoit Marrencher

Une licence poétique et corporelle pour faire un croisement entre passé, présent et futur comme une évasion surréaliste à l'origine préhistorique de l'humanité.

**CIRCO DESCALZO -
GRAND VACARME**
La memoria de la pepa

Foto: Simon Nguyen

Un proyecto que nace entre las montañas de Medellín y las alturas de la isla de la Reunión. La historia de Pipo, un vagabundo. Recordar, recordar, hacer aparecer, sacar a la luz, el espíritu aterrador del saqueador colonial y la profundidad de la selva.

JUAN CARLOS PANDURO
El patio

Foto: Juan Carlos Panduro

Un proyecto de investigación interdisciplinar que pretende experimentar con la intimidad, el deseo y el poder del lenguaje mediante la fusión escénica de la poesía y el circo.

KEEP COMPANY
Under foot

Foto: Keep Company

Nous voulons plonger sous terre, et rendre visible ce qui se passe tous les jours sous nos pieds pour que le monde reste monde, sans qu'on s'en aperçoive.

FELIPE Y CINÉS
Que me tiren al mar

Foto: Felipe y Cinés

Un relato físico que nos habla del humano desde un potencial problemático, un potencial de fragilidad, un potencial de cuestionamiento acerca de cómo el sujeto moderno se relaciona en su vida.

tronco romboide
nariz puntiaguda
me acerco a su oreja qué pequeña
le digo
háblame del mar
que no lo he visto
mai?
me dice
mai
le digo
háblame háblame
que vengo de lejos y no lo he visto que antes
no íbamos al campo porque no quedaba agua en el pozo
y ahora
no íremos al campo porque lo hemos vendido para que yo esté aquí
así que háblame

Juan Carlos Panduro,
Artista de circ en residència
a La Central del Circ (2023).

RURDRA CAJA
No verbal

Foto: Gaby Merz

Un relat físic que ens parla de l'ésser humà des de la seva honestetat més animal. Una lluita per trobar la pròpia veu en un món ple de soroll. Una rebel·lió.

Acompanyament dramaturgic

ALBA RAMÍO I GUÉLL
Cavitat f.

Foto: Alba Ramíó i Guéll

Un projecte que investiga la materialització de la memòria al cos o altra ment dit: les memòries corporals o encarnades. Tot allò que queda gravat al cos en forma de moviment, de gest, de so o de postura en record d'una vivència concreta.

'Para leer al Pato Donald' és un text que examina les historietes de Walt Disney a Amèrica Llatina des d'una perspectiva marxista, ressaltant els estereotips i les missatges ideològics que perpetuen la desigualtat i els prejudicis a la societat. L'artista Danij Buch (creador d'aquest fanzine) utilitza imatges de personatges com Pato Donald i Pokémon per il·lustrar aquesta problemàtica. És una lectura crucial per fomentar una mirada crítica dels mitjans de comunicació massiva i la cultura.

La Central del Circ

INCUBADORES

JOSEFINA ROZIC
Flores a un pedazo roto

Foto: La Central del Circ

Es una búsqueda entre la dulzura y la fragilidad. Voy a colgarme con los recuerdos, los deseos y las pesadillas. Todo está en la misma habitación, el mismo cuerpo, la misma ropa...

**KOLEKTIVO KONKA I
IND KOLLEKTIV**
Impropertes

Foto: Kolektivo Konka i Ind Kollektiv

13 artistes en escena. Dos col·lectius d'equilibris acrobàtics en una hibridació entre la improvisació i la disciplina de mà a mà.

ALEXANDRE DURAN
Com matar el pare

Foto: Alexandre Duran

Matar el pare és trencar la dependència vincular amb els progenitors i assumir la responsabilitat individual. Pare i fill. Narrador oral i artista de circ. Tot està complet i Tot està per fer.

CIA. BRAGACADAVRA
Caída libre para personas con vértigo

Foto: La Central del Circ

Una investigación sobre el sujeto de las caídas, tanto física como psicológicamente. Mediante un juego de personajes clownsescos, transitamos por distintos estados que, junto con la premisa principal de caer, nos ponen en conflictos absurdos y cotidianos.

MICRORESIDÈNCIES

ANDREA SPERANZA
CIA. IRREALISTA

Cose a caso - trucos así o cosas detrás

Foto: Thomas M.B.

Un solo qui ne prétend pas parler de solitude, mais qui, au contraire, tente de tisser des relations humaines. Quand commence et où se termine une performance? Et une circonstance de rencontre?

MANEL ROSÉS
Alias mariano

Foto: Maria Garcia Cardellach

Reptes d'un home que busca redefinir-se, qüestionant-se allò que ha esculpit la seva vida fins ara; el seu ofici. Un ofici del qual ens parlarà en una barreja d'ironia, malenconia, desensic i tendresa.

ELENA ZANZU
(HYP)NO Research

Foto: Milla Ercoli

Proyecto de investigación alrededor de técnicas de inducción del trance, hipnosis, ilusionismo, faquirismo y otras prácticas extremas. Poniendo en el centro los cuidados y las relaciones.

L'EQUIP DE LA CENTRAL, MORT DE FRED

